

OBSAH KNIHY

Lovci mamutů

doba bron佐vá

starší doba železná

mladší doba železná

doba kamenná
25 000–20 000 před našim letopočtem

2 000–800 let před našim letopočtem

800–450 let před našim letopočtem

450–50 let před našim letopočtem

vyspělí lidé, vzhledem i rozumovými schopnostmi stejně jako my, žili se lovem velkých zvířat, dvě česká archeologická naleziště světového významu v Předmostí u Přerova a v okoli Pavlova na jižní Moravě

hlavním materiélem pro výrobu nástrojů a zbraní se stává bronz – slitina mědi a cinu

objevují se první výrobky ze železa, z počátku získaného dovozem z vyspělého Středomoří nebo nalezeného železa meteorického, ukázkou může být vykládání plátky železa na sošce bronzového býka z jeskyně Býčí skála v Moravském krasu

Lovci mamutů

str.: 4-7

Doba železná

str.: 8-11

v mladší době železné se v horním povodí Dunaje (a také u nás) zformoval národ Keltů, používali železné zbraně a nástroje vlastní výroby, vyráběli šperky, keramiku na hrnčířském kruhu, tkali látky, stavěli velká hradiště zvaná oppida, podle keltského kmene Bójů žijícího v české kotlině Římané zemi pojmenovali Boiohaemum – později Bohemia

doba římská

50–350/380

v době římské vytlačili Kelty z našeho území Germáni, přejímali výrobní technologie od Keltů a přes ně od Římanů, sami však naše území po čase většinou opustili, zůstalo jen řídke smíšené keltsko-germánské osídlení

doba stěhování národů

380–550

pod tlakem mongolských kočovníků se stěhují národy Evropy do nových sidel

raný středověk

příchod Slovanů
druhá polovina
6. století

na území Moravy a Čech přicházejí první slovanské kmeny, do této doby kladou pozdější kronikáři i pověst o praotci Čechovi

Slované
v nové
vlasti

str.: 12-15

Sámo

*?
†659?

franský kupec, vládce kmenového svazu Slovanů

Sámova říše – kmenový svaz ke společné obraně před Avary a Franky, předstupeň státu, vítězství nad Avary a nad Franky u Wogastisburgu

Mojmír I.

*795?
†846?

první známý moravský vládce, zakladatel dynastie Mojmirových

počátky formování Velkomoravské říše, vypuzení Pribiny a spojení moravského knížectví s nitranským

Mezi východem a západem str.: 20–23

Rostislav

*???
†870

synovec Mojmíra I., dal Velké Moravě slovanské křesťanství

příchod věrozvěstů Cyrila a Metoděje, zakladatelů slovanské vzdělanosti, stavba kamenných kostelů, dosazení prvního Přemyslovců Břetislava za českého knížete

Velká Morava

Svatopluk I.

*okolo
830
†894

synovec Rostislava I., nejvýznamnější velkomoravský panovník nazývaný králem

Velkomoravská říše dosáhla vrcholného rozsahu a moci, konec slovanského křesťanství na Moravě, vyhnání žáků Cyrila a Metoděje

předrománské období

Bájná knížata str.: 23–28

Mojmír II.

*???
†907?

poslední panovník Velkomoravské říše

spory s bratrem Svatoplukem II., rozpad Velkomoravské říše

Vzestup Přemyslových str.: 28–31

Bořivoj I.

*852/
855
†889/
891?

první historicky doložený Přemyslovec, zakladatel rodu, kníže ve středních Čechách

dosazen a udržován u moci velkomoravskou posádkou, přijal i s manželkou Ludmilou křest na Moravě, stavba prvního kostela v Čechách

Sptyihněv I.

*875
†915

syn Bořivoje I., kníže ve středních Čechách

odpoutal se od Velké Moravy, přesunul své sídlo z Levého Hradce do nově založené Prahy

přemyslovský stát

Vratislav I.

*okolo
888
†13.únor
921

mladší bratr Sptyihneva I., kníže ve středních Čechách

po jeho smrti spor mezi matkou Ludmilou vychovávající syny a dočasně vládnoucí manželkou Drahomírou

románský sloh

svatý Václav

*okolo
907
†28. září
935

syn Vratislava I., později první český světec

před jeho nástupem zavražděna na příkaz matky Drahomíry jeho babička Ludmila (později svatá), bojoval proti pohanství, zavražděn mladším bratrem Boleslavem

Svornost vítězi str.: 16–19

Boleslav I.

*okolo
915

†972

?

?

mladší bratr svatého
Václava, zakladatel
přemyslovského
státu

zavraždil svého bratra a knížete Václava, silný panovník, ovládl celé Čechy i rozsáhlá nová území, vytvořil pevně řízený stát, razil první mince

Boje
v rodině
str.: 32–35

Boleslav II.

*okolo
935

†7. únor

999

syn Boleslava I.

ztráta území v Polsku, zřízeno biskupství v Praze, vyvražděním Slavníkovců ukončeno sjednocení Čech

Boleslav III.

*???

†1037

syn Boleslava II.

pokus o odstranění bratrů Jaromíra a Oldřicha rozpoutal vleké boje, při kterých se bratři střídali na trůnu, úpadek knížectví, zemřel oslepen v polském vězení

Vladivoj

*???

†1003

nejistého původu

na knížecí stolec krátce dosazen polským knížetem Boleslavem Chrabrým v době bojů o trůn mezi bratry

Jaromír

*???

†4. listopad

1035

mladší bratr
Boleslava III.

v bojích o vládu byl třikrát knížetem, zmrzačen, později oslepen bratrem Oldřichem a zavražděn

Boleslav III. Chrabré

*966/

967

†17.
června

1025

polští kníže, po matce Přemyslovec

v době bojů o moc mezi syny Boleslava II. obsadil roku 1003 Čechy a zmocnil se na půldruhého roku vlády

Oldřich

*???

†9.

listopadu

1034

nejmladší bratr
Boleslava III.

v bojích o vládu byl dvakrát knížetem, vyvedl zemi z rozvratu, dobyl na Poláčích zpět ztracenou Moravu

Břetislav I.

*1002/

1005

†10.

leden

1055

syn Oldřicha

v mládí unesl z kláštera budoucí manželku Jitku, silný panovník, stanovil, že knížetem bude vždy nejstarší Přemyslovec, mladší bratři budou údělnými knížaty na Moravě

Spytíhněv II.

*1031

†28. ledna

1061

syn Břetislava

porušil otcovo ustanovení, bratrům vzal moravské uděly a vládl Moravě sám

Ke
královské
koruně
str.: 36–39

románský sloh
přemyslovský stát

Vratislav II.

*???

†14. leden
1092

mladší bratr
Sptyihněva II.

získal poprvé královskou korunu,
avšak ne dědičně

Konrád I. Brněnský

*ok. 1035

†6. září
1092

nejmladší bratr
Sptyihněva II.

původně brněnský údělný kníže,
krátce český kníže

Břetislav II.

*okolo
1060

†22. prosin-
ce 1100

syn Vratislava II.

porušil Břetislavovo následnické pra-
vidlo, dosadil na Moravu jako vládce
svého mladšího bratra Bořivoje II. a
určil ho za svého nástupce

Bořivoj II.

*okolo
1064

†2. únor
1124

mladší bratr
Břetislava II.

jeho nástupem na knížecí stolec bylo
porušeno pravidlo následnictví nej-
staršího a začalo další období bojů
o moc mezi Přemyslovci

Svatopluk Olomoucký

*???

†21. září
1109

syn Oty
Olomouckého

zbavil Bořivoje II. moci, nechal
vyvraždit rod Vršovců, který opakov-
aně zasahoval do sporů mezi Pře-
myslovci

Vladislav I.

*1070

†12. duben
1125

syn Vratislava II.

za jeho vlády propukly znova boje o
moc mezi příslušníky přemyslovské-
ho rodu a střídání na knížecím stolci

Soběslav I.

*okolo
1090

†14. únor
1140

mladší brat-
r Vladislava I.

dlohu ve vyhnanství, nakonec ho
však Vladislav I. určil svým ná-
stupcem, proti němu německý král
Lothar III. podporující nejstaršího
Přemyslovce Otu II. Olomouckého,
Soběslav však říšské vojsko rozdrtil
v bitvě u Chlumce roku 1126

Vladislav II.

*1110

†18. leden
1174

syn Vladislava I.

syn Vladislava I. a druhý český král,
nedědičný královský titul od císaře
Fridricha I. Barbarossy v roce 1158,
kulturní i hospodářský rozkvět (kláš-
tery, Juditin most v Praze atd.)

Bedřich

*okolo
1142

†25. bře-
zen 1189

syn Vladislava II.

dosazen svým otcem proti platnému
následnickému právu, musel ustoupit
Soběslavovi II., po jeho smrti znova
u moci, boje mezi Přemyslovci, se
Soběslavem II. o Čechy a s Konrá-
dem II. Otou Znojemským o Moravu

římský sluh
římský stát

Soběslav II.

*1128
†29. leden
1180

syn Soběslava I.

podporován císařem Fridrichem I. Barbarossou i českou šlechtou odmítající jeho bratra Oldřicha, znova vypuzen Bedřichem

Konrád II.

Ota

*1135
†9. září
1191

syn Konráda II.
Znojemského

markrabě moravský, po smrti Bedřicha dosazen na knížecí stolec, znova tak spojil Čechy a Moravu do jednoho státního celku

románský sloh

Václav II.

*1137
†1192

syn Soběslava I.

krátká vláda, zásahem císaře Jindřicha VI. nahrazen Přemyslem Otakarem I.

Železní
a zlatí
králové
str.: 40–45

Přemysl Otakar I.

*okolo
1155
†15. prosince 1230

syn Vladislava II.

krátce knížetem, pod tlakem šlechty nahrazen Jindřichem Břetislavem, později prvním dědičným králem (Zlatá bulha sicilská), za jeho druhé vlády začíná vrcholné období přemyslovského státu, zakládání prvních měst

Jindřich Břetislav

*???
†15. červen 1197

syn Jindřicha, bratra krále Vladislava II.

původně pražský biskup, přísluhovač císaře dosazený na knížecí stolec místo mladého Přemysla Otakara I.

přemyslovský stát

Vladislav Jindřich

*okolo
1160
†12. srpen 1222

Syn Vladislava II.
mladší bratr Přemysla Otakara I.

zvolen šlechtou, vzdal se však královského titulu ve prospěch svého staršího bratra Přemysla Otakara I. a stal se markrabětem moravským

gotický sloh

Václav I.

*okolo
1205
†23. září 1253

syn Přemysla
Otakara I.

zvolen nástupcem otce, padl starý (a porušovaný) princip následnictví nejstaršího Přemyslovců, královský titul se dědil z otce na syna a vedlejší větve Přemyslovců ztratily na něj nárok

Přemysl Otakar II.

*ok. 1233
†26. srpen 1278

syn Václava I.

vrcholné období moci přemyslovského státu, král nazývaný železný a zlatý se stal sňatkem i vévodou rakouským, štýrským, korutanským a kraňským, získal Chebsko, založil většinu českých měst (přes 50), vítězně bojoval s Uhry, v bitvě proti Rudolfu Habsburskému na Moravském poli však padl

Václav II.

*27. září 1271
† 21. červen 1305

syn Přemysla
Otakara II.

poručníkem malého Václava po smrti otce Ota Braniborského, zpustošení království, korunován jako 12letý, získal i polský a pro syna i uherský trůn

Soumrak
Přemyslov-
ců
str.: 46–49

Václav III.

*6. říjen
1289 Praha
†4. srpen
1306
Olomouc

syn Václava II.

byl krátce králem českým, polským a uherským, Uher se vzdal a chtěl udržet Polsko, roku 1306 v Olomouci zavražděn, jím vymřel po více než 400 letech panovnický rod Přemyslovců po meči

přemyslovský stát

Jindřich Korutanský

*okolo
1265
†2. květen
1335

z rodu Menhardovců

manžel Anny Přemyslovny, krátké po volbě českým králem vyhnán Rudolfem I. Habsburským, po jeho smrti znova krátké panoval

spory o korunu

Rudolf I. Habsburský

*1281
†3./4. červenec 1307
Horažďovice

z rodu Habsburků

získal podporu části šlechty, vyhnal Jindřicha Korutanského, ale zemřel při obléhání hradu Bavora III. ze Strakonic

Lucemburkové na českém trůně

str.: 50–55

Jan Lucemburský

*10. srpen
1296
†26. srpen 1346
Crecy

z rodu Lucemburků

stal se českým králem volbou, udělením království císařem i jako manžel Elišky Přemyslovny, neshody se šlechtou, žil většinou v cizině

lucemburské období Českého království

gotický sloh

Pravda na hranici

str.: 56–59

Karel IV.

*14. květen 1316
Praha
†28. listopad 1378
Praha

syn Jana Lucemburského

V mládí markrabětem moravským, později i císařem, zůstal však věrný i české koruně, z Prahy učinil říšskou metropoli, zvelebil království po všech stránkách (univerzita, Karlův most, Nové Město pražské atd.) druhé vrcholné období českých dějin

Václav IV.

*26. únor 1361 Norimberk
†16. srpen 1419 Nový hrad u Kunratic

syn Karla IV.

slabý panovník, často vyhledával klid mimo Prahu, za jeho vlády působil a byl upálen mistr Jan Hus, dekret kutnohorský (počeštění univerzity), počátky husitství

Proti všem

str.: 60–63

Zikmund I.

*14. únor 1368
†9. prosinec 1437
Znojmo

mladší bratr Václava IV.

římský císař a uherský král, korunován i českým králem, ovládnu však dlouho bojoval s husity, skutečně vládl až poslední dva roky života

Bratři proti bratrům

str.: 64–67

Albrecht II. Habsburský

*10. srpen 1397
†28. říjen 1439

z rodu Habsburků

Zikmundův zet' a dědic, římský a uherský král, vládl krátky a nikdy nebyl v Čechách úplně přijat

první habsburské období

Král dvojho lidu

str.: 68–71

Ladislav Pohrobek

*12. únor 1440
†23. listopad 1457
Praha

syn Albrechta II.

narozen po otcově smrti (pohrobek), také uherský král, českým králem ve 13 letech (král Dítě), v Čechách sídlil jen krátce, většinou v Uhrách, zemřel jako 17letý

Jiří z Poděbrad

Matyáš Korvín

Vladislav Jagellonský

Ludvík Jagellonský

Ferdinand I.

Maxmilián II.

Rudolf II.

Matyáš II.

Ferdinand II.

*6. květen 1420
Poděbrady
†22. březen 1471
Praha

z rodu pánů z Kunštátu a Poděbrad

*23. únor 1443
†6. duben 1490

syn sedmihradského vévody Jánose Hunyadiho

*1. března 1456 Krakov
†13. března 1516 Buda

z polského královského rodu Jagellonců

*1. července 1506
†29. srpna 1526 Moháč

syn Vladislava Jagellonského

*10. března 1503
†25. červenec 1564

z rodu Habsburků

*31. července 1527
†12. října 1576

syn Ferdinanda I.

*18. července 1552
†20. ledna 1612 Praha

syn Maxmiliána II.

*24. únor 1557
†20. března 1619

syn Maxmiliána II.

*9. července 1578
†15. února 1637

ze štýrské větve Habsburků

zemským správcem za Ladislava Pohrobka, po jeho smrti zvolen „husitským“ králem, pracně obnovoval královskou moc a udržoval rovnováhu mezi kališníky (husity) a katolíky, korunu odkázal polskému královskému rodu Jagellonců

vládce Uher a český protikrál, válčil o českou korunu s Jiřím z Poděbrad (poražen) i s jeho nástupci, části odbojně šlechty zvolen králem

zvolen na přání Jiřího z Poděbrad, musel ale až do r. 1478 bojovat s Matyášem Korvinem – vládu si nakonec rozdělili, oddělení Čech a Moravy, slabý král ovládaný šlechtou, od roku 1490 také král uherský

král český a uherský, vládu nastoupil jako desetiletý (Ludvík Dítě), žil v Uhrách, České království ovládáno vysokou šlechtou, zemřel jako dvacetiletý v bitvě s Turky u Moháče, vymřela jím česká větev rodu po meči

králem volbou a manželstvím s Annou Jagellonskou, také římskoněmecký císař a uherský král, slíbil dodržovat stavovská a náboženská práva, spory se šlechtou, vládl z Vídna, z Českého království pouhá část habsburské říše

také římskoněmecký císař a uherský král, slíbil dodržovat náboženskou svobodu

také římskoněmecký císař a uherský král, zvolil za sídelní město Prahu, budoval rozsáhlé sbírky, zval umělce, hvězdáře a alchymisty, spory s ostatními Habsburky, vydal Majestát o náboženské svobodě, ve stáří duševně nemocný, zbaven vlády

také římskoněmecký císař a uherský král, převzal postupně vládu od nemocného bratra Rudolfa, slabý panovník, dvůr znova přesunul do Vídna

tvrdý katolík, odpůrce náboženské svobody, přijat po slibu dodržování Rudolfova Majestátu, slib však nedodržel, zasahoval proti nekatolíkům, vyvolal tím stavovské povstání, sesazen, po porážce stavů na Bílé hoře poprava 27 českých pánů (zvaný Krvavý), vyhnání nekatolíků,

husitský král, rozdělení Koruny české

gotický sloh

jagellonské období

Stavovské království
str.: 72–75

Habsburkové
na českém trůně
str.: 76–79

druhé habsburské období – Království české jen součástí říše

Rudolfská Praha
str.: 80–83

Stavovské povstání
str.: 84–87

Učitel národní
str.: 88–91

Třicetiletá válka
str.: 92–95

Fridrich Falcký

*26. srpna
1596
†29. listopadu
1632

z rodu Wittelsbachů

zvolen českým králem místo sesazeného Ferdinanda II., vládl krátce (zimní král) po bitvě na Bílé hoře uprchl z Čech

renesanční sloh
slavovský stát

Ferdinand III.

*13. července
1608
†2. dubna
1657

syn Ferdinanda II.

také císař římský a král uherský, po kračoval ve vedení třicetileté války a násilném prosazování katolické víry

Švédové
před Brnem
str.: 96–99

Leopold I.

*9. červenec
1640
†5. květen
1705

syn Ferdinanda III.

také římskoněmecký císař a uherský král, zátež válkami s Francií a Turky (které definitivně porazil), v Čechách tvrdá robota, první selská povstání

Svatí se
vracejí
str.:
100–103
Vrchnost
a poddaní
str.:
104–107

Josef I.

*26. červenec
1678
†17. duben
1711

syn Leopolda I.

vládl v Čechách, českým králem však korunován nebyl, snažil se svou říši modernizovat, avšak vinou předčasné smrti většinu změn nestíhal provést

barokní sloh

Karel VI.

*1. října
1685
†20. října
1740

syn Leopolda I.

také římský císař a uherský král, soustředil se na války o španělské dědictví, pragmatickou sankcí chtěl zajistit vládu nejstarší dcerě Marii Terezii

druhé habsburské období – Království české jen součástí říše

Marie Terezie

*13. května
1717
†29. listopadu
1780

dcera Karla VI.

podle zákona svého otce se stala jeho nástupkyní, někteří panovníci to neuznali, musela o nástupnictví bojovat s Pruskem, ztráta Slezska, zahájila další modernizaci země (stavba silnic, povinná školní docházka)

Cisařovna –
proti všem
str.:
108–111

Karel Albrecht Bavorský

*6. srpen
1697
†20. ledna
1745

protikrál, římský císař, po smrti Karla VI. neuznal následnictví Marie Terezie, nechal se prohlásit českými stavy králem jako Karel III., ale nevládl

Osvícenec
císařem
str.:
112–115

Josef II.

*13. března
1741
†20. února
1790

syn Marie Terezie

spoluvládce a později nástupce své matky, také římský císař a uherský král, osvícenec, zasvětil svou vládu rozsáhlým změnám, zrušil nevolnictví, tolerančním patentem obnovil náboženskou svobodu, rušil kláštery a pouti, otevřel cestu průmyslovému rozvoji

Leopold II.

*5. května
1701
†1. března
1792

mladší bratr
Josefa II.

také římský císař a uherský král, zrušil část reforem svého bratra, na rozdíl od něj se nechal korunovat českým králem

František I.

*12. únor 1768
†2. března 1835

syn Leopolda II.

syn Leopolda II., také uherský král, římský a později rakouský císař, nastolil tvrdou centrální vládu svého kancléře Metternicha, válčil s Napoleonem (poražen u Slavkova)

Ferdinand I. Dobrotivý

*19. duben 1793
†29. červen 1875
Praha

syn Františka I.

také rakouský císař a uherský král, pokládán za slabomyslného, zajímal se o umění, ne o politiku, v roce 1848 nuceně odstoupil ve prospěch synovce Františka Josefa I., poslední korunovaný český král

František Josef I.

*18. srpen 1830
†21. listopad 1916

synovec
Ferdinanda I.

také rakouský císař a uherský král, donutil strýce k předání vlády, tvrdě potlačil revoluci 1848, vládl 68 let, postupně ustoupil od nejtrváčšího útlaku a snažil se monarchii modernizovat, rakousko-uherské vyrovnaní, Čechám rovnocenné postavení odmítl

Karel I.

*17. srpen 1887
†1. duben 1922

prasynovec
Františka Josefa I.

poslední rakousko-uherský císař a nekorunovaný český král, získal vládu po smrti následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este v předvečer 1. světové války, poražené Rakousko-Uhersko už nedokázal zachránit před zánikem

T. G. Masaryk

*7. 3. 1850
†14. 9. 1937

první prezident Československé republiky, o jejíž vznik se zasloužil, zvolen celkem čtyřikrát

Edvard Beneš

*28. 5. 1884
†3. 9. 1948

ve funkci poslední roky před 2. světovou válkou, po Mnichovské dohodě odstoupil, v době války vedl v čele vlády v Anglii zahraniční odboj, po válce znova prezidentem, v roce 1948 však předal moc komunistům

Emil Hácha

*12. 7. 1872
†27. 6. 1945

prezidentem po odtržení Sudet hitlerovským Německem a za Protektorátu Čechy a Morava, pokoušel se chránit obyvatele před nejhorším útlakem, skončil však jako loutka okupantů

Klement Gottwald

*23. 11. 1896
†14. 3. 1953

od roku 1948 první komunistický prezident, odpovědný za politické procesy a popravy

Antonín Zápotocký

*19. 12. 1884
†13. 11. 1957

druhý komunistický prezident, v jeho funkčním období pokračovaly zločiny započaté jeho předchůdcem

druhé habsburské období – Království české jen součástí říše

klasicismus

K rakouskému mocnářství str.: 116–119
Národní obrození str.: 120–123
Revoluce 1848 str.: 124–127
Vězení národů str.: 128–131
Válka prusko-rakouská str.: 132–135

Národ sobě str.: 136–139
1. světová válka str.: 140–143
Konečně sami str.: 144–147

moderna

Na obranu republiky str.: 148–151

Protektorát str.: 152–155
Znovu za svobodu str.: 156–159

Podivná svoboda str.: 160–163

Ve Stalino-vě stínu str.: 164–167

protektorát

Československá socialistická republika

moderní

Antonín Novotný

*10. 12.
1904
†28. 1.
1975

v jeho funkčním období došlo k mírnému uvolnění poměru a propuštění části politických vězňů, kritika komunistické vlády však byla stále nepřipustná

Socialismus s lidskou tváří
str.: 168–171

Ludvík Svoboda

*25. 11.
1895
†20. 9.
1979

zvolen za „pražského jara“ roku 1968, po sovětské okupaci však plnil vůli okupantů

Československá socialistická republika
moderna

Socialismus jaký byl
str.: 172–175

Gustáv Husák

*10. 1.
1913
†18. 11.
1991

přestože byl v 50. letech sám komunisty vězněn, stal se po sovětské okupaci hlavní postavou normalizace, období potlačování svobody a spravedlnosti

CSR, ČSFR

Sametová revoluce
str.: 176–179

Václav Havel

*5. 10.
1936
†18. 12.
2011

za komunistické vlády jeden z jejich nejvýznamnějších odpůrců, několik let vězněn, po pádu komunismu symbolem změn, zvolen prezidentem, po rozdělení Československa se stal prezidentem České republiky, podepsal vstup ČR do NATO

ČR

Česko
str.: 180–183

Václav Klaus

*19. 6.
1941

hlavní postava přechodu od socialistického hospodářství k tržnímu a převodů státního majetku do soukromého vlastnictví, podepsal vstup ČR do EU, přesto je jejím tvrdým kritikem

Miloš Zeman

*28. 9.
1944

původně předseda sociální demokracie a tři roky předseda vlády, na sedm let odešel z politiky, od jeho návratu ve funkci prezidenta si jeho voliči slibovali zásah proti přebujelé korupci a zlepšení života chudších vrstev

Československá socialistická republika
moderna

Socialismus jaký byl
str.: 172–175